

ԲԱՐԻԼՈՒՐ

Լույս է տեսնում 2009թ. մայիսից

Հայաստանի Ավետարանի Հավատքի քրիստոնյաներ

Ամսաթիվ / Դեկտեմբեր, 2009թ., N 6 (6)

ՔՐԻՍՏՈՍ ԾՆՎԵՑ ՈՒ ՀԱՅՏՆՎԵՑ, ՄԵԶ ԵՎ ՉԵԶ ՄԵԾ ԱՎԵՏԻՍ

Սիրելի՛ եղբայրներ և քույրեր, շնորհավորում ենք Ձեր բոլորի Նոր տարին ու Սուրբ Ծնունդը: Մոտ 2010 տարի առաջ երկնքի հրեշտակը դաշտաբնակ հովիվներին բերեց Քրիստոսի ծննդյան մեծ ուրախության ավետիսը. այնտեղ՝ Բեթլեհեմի մի մսուրում, ծնվել էր Օծյալ Փրկիչը: Այո՛, Քրիստոսի ծնունդը մեզ համար մեծ ուրախություն է, քանի որ Նա ծնվեց մեր մեղքերի քավության ու մեր փրկության համար: Բոլոր Նրան հավատացողները ունեն ձրի փրկություն և վայելում են փրկության ու Քրիստոսի հետ հավիտյան ապրելու ուրախությունը: Քրիստոսի ծննդով պայմանավորված այդ մեծ ուրախությունը ապրեցին նաև արևելքի մոգերը, ովքեր աստղի առաջնորդությամբ եկան ու հասան այն տեղը, ուր ծնվել էր մանուկ Հիսուսը:

«Երբ տեսան աստղը, շատ մեծ ուրախությունով ուրախացան: Եվ տունը մտնելով, տեսան մանուկը իր մոր՝ Մարիամի հետ, ու ինկան երկրպագություն ըրին անոր և իրենց զանձերը բանալով ընծաներ տվին անոր, ոսկի, կնդրուկ և զմուռս» **Մատթեոս 2:10-11:**

Հիսուսի ծնունդը աստվածապաշտ ու բարեպաշտ մարդկանց համար միշտ ուրախություն է եղել, իսկ աստվածապաշտության կերպարանք ունեցող մարդկանց համար՝ տրտմություն ու խռովություն, ինչպես եղավ Հերովդեսի և երուսաղեմցիների համար:

Աստծո փրկության ծրագիրը կատարվեց:

Հիսուս մանուկի առաջին երկրպագողները եղել են մոգերը: Այսօր շատ մարդիկ, բոլոր լեզուներից ու ցեղերից, շարունակում են երկրպագել Քրիստոսին: Մոգերը, որ հեռու տեղից էին եկել և երկար ու վտանգներով լի ճանապարհ էին անցել, չտարակուսեցին ու չզայթակովեցին, երբ տեսան գոմում ծնված Հիսուս մանուկին: Նրանք, համոզված լինելով և հավատալով, երկրպագեցին երկնքի քաղաքության Թագավորին:

Մոգերը դատարկաձեռն չէին եկել, նրանք եկել էին առատ ընծաներով: Դրանք են ամենակարևորը հավատքի կյանքում:

Առաջինը մաքուր սրտով երկրպագությունն է, երկրորդը՝ բարիք գործելը, բարի գործերով հարստանալը, առատաձեռն և ուրիշի կարիքներին հաղորդ լինելը: Բարիք գործելով զանձեր են դիզվում հավիտենական կյանքի համար:

Սիրելի՛ ընթերցողներ, եթե ուզում եք իմանալ՝ այն հովիվները շատ առումներով մեծագույն պատվի արժանի չէին, ընդհակառակը, նրանք հաճախ արհամարիված էին, մի տեսակ կարծես հասարակությունից դուրս մնացած, բայց Աստծո հրեշտակն առաջինը նրանց տվեց ուրախության ավետիսը: Դա խոսում է այն մասին, որ Աստված սիրում է քեզ, մույնիսկ եթե դու լքված ու արհամարիված ես մարդկանց կողմից: Եթե քո սրտում դեռ չի ծնվել Քրիստոսը, ապա իմացի՛ր, որ հիմա Նա կանգնած ծեծում է քո սրտի դուռը. լսի՛ր Նրա կանչը և սիրտդ բացի՛ր Նրա առջև: Նա կմտնի քո սրտի մեջ, և դու կգտնես քո երջանկությունը:

Տե՛ր Հիսուս Քրիստոսը, որպես ծագող Արեգակ, թող ծագի մեր բոլորի և նրանց սրտերի մեջ, ովքեր կհավատան Տե՛ր Հիսուս Քրիստոսի անվանը: Ամեն:

**Աստծո և Հիսուս Քրիստոսի ծառա՝
Մամիկոն Ղազարյան**

**«Ահա կույսը կհղանա և որդի կծնի և նրա անունն լինի Իմանուէլ կհանչեն, որ
Դարձանվո՞՞մ է՝ Աստված մեզ հետ» :
Եսայի 7:14, Մատթ. 1:23**

Այս մարգարեական խոսքը Եսայի մարգարեի միջոցով եղել է Քրիստոսի ծննդից մոտ 700 տարի առաջ: Այն կազմված է երկու մասից՝

1) «Ահա կույսը կհղանա և որդի կծնի»

Սա իրականացումն էր Եղեմի այգում մարդու մեղսագործությունից հետո սատանային ուղղված Աստծո Խոսքի, որի համաձայն՝ կնոջ սերունդը նրա «կույսը ջախջախելու է» (Ծննդ. 3:15):

Աղամի սերնդից եղողը, որն իր մեջ ուներ մեղքի բնությունը, չէր կարող հաղթել մեղքին ու սատանային: Մեղքը վերցնելու և մեղավորին արդարացնելու համար Աստծո ծրագիրը կատարող անձը միմիայն պետք է աշխարհի գար ոչ թե մարդկային սերմից, այլ Աստծո անմիջական ներգործությամբ, անբիծ և անարատ՝ առանց մեղքի: Աստված իր ծրագրի իրականացման համար ընտրեց կույս Մարիամին (Մատթ. 1:18-25): Մարիամը Սուրբ Հոգուց հղիացավ և ծնեց Հիսուսին:

Հռովմ.8:3 խոսքում գրված է. «Որովհետև այն, որ անկարելի էր օրենքին, որ տկար էր մարմնի պատճառով, Աստված իր Որդին ուղարկելով մեղքի մարմնի նմանությունով և մեղքի համար՝ մեղքը դատապարտեց այդ մարմնում»: Ուշադրություն դարձնենք, այստեղ չի ասվում «մեղքի մարմնով», որը Աղամից է ժառանգված, այլ՝ «մեղքի մարմնի նմանությամբ»:

2) «Նրա անունն Էմմանուել կկանչեն, որ թարգմանվում է Աստված մեզ հետ»

Մատթ. 1:18-21 խոսքերից հետո ասվում է. «Եվ այս ամենը եղավ, որ կատարվի մարգարեի ձեռքով ասվածը, որն ասում է...» (Մատթ. 1:22): Նախ և առաջ Էմմանուել անունը խոսում է Հիսուս Քրիստոսի աստվածության մասին՝ «Աստված մարմնով հայտնվեց» (I Տիմ.3:16), «...Նա է ճշմարիտ Աստվածը և հավիտենական կյանքը» (I Հովհ.5:20), և երկրորդ՝ այդ անունը խոսում է մեր փրկության մասին: Այդ անունը բացում է Աստծո միածին Որդու՝ Հիսուս Քրիստոսի աշխարհի գալու խորը իմաստը. «Աստված այնպես սիրեց աշխարհը, որ միածին Որդուն ուղարկեց, որպեսզի ամեն նրան հավատացողը չկորչի, այլ հավիտենական կյանք ունենա» (Հովհ. 3:16): Հրեշտակը Հովսեփին ասաց, որ Մարիամը «որդի կծնի և նրա անունը Հիսուս դնես. որովհետև նա իր ժողովրդին կփրկե իրենց մեղքերից» (Մատթ. 1:21): Հիսուս Քրիստոսը «իր անձը փրկանք տվեց մեզ համար (Մարկ. 10:45, I Տիմ. 2:6), «Աստծո շնորհքով մեր ամենի համար մահ ճաշակեց» (Եբր. 2:9), մեր փրկության համար ամեն բան կատարեց (Հովհ. 19:30): Քրիստոսի արյամբ ջնջված են մեր մեղքերը, մենք արդարացած ենք և Աստծո հետ ունենք հաղորդակցություն (I Հովհ. 1:3): Էմմանուել անունը ասում է, որ մենք Հիսուս Քրիստոսով մտնում ենք Աստծո ներկայության մեջ, ունենք հավիտենական կյանք:

«Քրիստոս ծնվեց և հայտնվեց, մեզ և ձեզ մեծ ավետիս»:

Այս օրերին քրիստոնյաները հիշում են և տոնում Քրիստոսի ծնունդը: Այս տոնը մեզ համար անձնաբանություն է. բա՞ց են արդյոք մեր սրտերը Շնորհքի առջև, Քրիստոսը բնակվո՞ւմ է մեր սրտերում, սիրո՞ւմ ենք Նրա հայտնությունը (Բ Տիմ.4:8):

Թող Աստված օրհնի, որ 2010 թվականը բոլորիս համար լինի նոր տարի, նոր օրհնությունների տարի, հոգևոր արթնության տարի:

**Սամվել Զաքարյան
եպիսկոպոս**

Սիրելի՛ ընթերցողներ, շնորհավորում ենք ձեզ Նոր տարին ու մեր Տեր Հիսուս Քրիստոսի Սուրբ Ծնունդը

Հիսուս անունը նշանակում է Փրկիչ, քանի որ Նա Իր ժողովրդին փրկում է իրենց մեղքերից: Այդ անունը շատ քաղցր է ու թանկագին աշխարհի բոլոր ճշմարիտ հավատացյալների համար: Հիսուսը մեզ տալիս է այն, ինչը հնարավոր չէ գնել ոչ մի գնով: Նա տալիս է մեղքերի թողություն, փրկություն մեղքից ու դժոխքից, հոգու ուրախություն և խաղաղություն: Նա Իր սուրբ արյունով լվանում է մեր մեղքերը, վերցնում մեր խղճմտանքից մեղքի ծանրությունը, եւ մեր անձերը հանգստություն են գտնում: Նրա անունը, ինչպես ասում է Սողոմոնը, թափված յուղի պես է, որ տարածում է անուշահոտություն:

Սիրելիներ, մի քանի օրից պատմության գիրքը կանցնի ևս մեկ տարի: Ինչպես ընդունված է, յուրաքանչյուր տարեմուտի ի մի են բերվում կորուստներն ու ձեռքբերումները: Անցնող տարին աշխարհին բերեց նոր հիասթափություններ և ապագայի նկատմամբ վախեր: Իսկ ինչպիսի՞ն էր անցնող՝ 2009 թվականը մեզ համար. ավելի հաստատվեցի՞նք ու ամրապնդվեցի՞նք հավատքի մեջ: Որքանո՞վ կատարեցինք

Տիրոջ կամքը: Եկե՛ք անցյալի սխալներից դասեր քաղենք ու նորոգենք մեր ներկան եւ, ինչպես առաքյալն է ասում. «Հիսուսին նայենք՝ մեր հավատքի առաջնորդին ու կատարողին...» (Եբր.12:1-2):

Երբ Հիսուսը ծնվեց Հրեաստանի Բեթլեհեմում, արեւելքից երեք մոգեր, առաջնորդվելով աստղով, եկան Բեթլեհեմ ու երկրպագեցին մանուկ Հիսուսին: Սիրելիներ, որքա՞ն շատ ներդրություններով ու վտանգներով լի էր մոգերի ճանապարհը մինչեւ Բեթլեհեմ. բայց ոչ մի բան չէր կարող կանգնեցնել նրանց: Նրանք իրենց սրտում դրել էին տեսնել «հրեաների թագավորին» եւ չհանգստացան, մինչեւ չգտան Օծյալ Փրկչին: Նրանք այդ արարքով ապացուցեցին հին ասացվածքի ճշտությունը՝ «եթե կա ցանկություն,

ուրեմն միջոցներ կգտնվեն»։ Մոգերը մեզ համար հավատքի հրաշալի օրինակ են։ Նրանք հավատացին Հիսուսին այն ժամանակ, երբ դեռ չէին տեսել Նրան ու չէին լսել Նրա կատարած եւ ոչ մի հրաշքի ու վարդապետության մասին։ Նրանք ոչինչ չէին տեսել, բացի նորածին մանուկից, որ կարիք ուներ մայրական հոգատարության ու խնամքի։ Նրանց հավատքը կարելի է համեմատել ավագակի հավատքի հետ։ Ավագակը տեսնում էր միայն իր կողքին մահացող Հիսուսին, բայց նա այդ խաչված Հիսուսի մեջ տեսավ Աստծուն, Տեր կոչեց եւ ասաց. «Տե՛ր, հիշե՛ զիս, երբ քո թագավորությունվո՞ղ գաս»։

Սիրելի՛ ընթերցող, թող այս Նոր տարին եւ Քրիստոսի Ծնունդը սրափեցնի մեզ՝ նորոգելու մեր կյանքը Քրիստոսով։ Շտապենք հիմա դիմել Քրիստոսին, միգուցե վաղը ուշ լինի։ Ահա մի օրինակ.

Մի գյուղացի երագում տեսնում է, որ ինքը շքեղ տուն է կառուցել և հպարտ նստած է այդ տան բակում։ Բայց հանկարծ լսում է տարօրինակ մի ձայն՝ հրդեհ, հրդեհ, փրկեցե՛ք։ Սարսափը պատում է նրան, ուզում է փախչել, բայց չի

կարողանում։ Նա տեսնում է, որ քիչ է մնացել՝ պիտի այրվի, երբ հանկարծ արթնանում է։ Նա Աստծուն շնորհակալություն է հայտնում, որ դա ընդամենը երագ էր, բայց այդ երագը չի մոռանում։ Նա հասկանում է, որ իր սիրտն իսկապես կապված էր աշխարհի հետ և ինքը մոտ էր կորստյան։

Սիրելի՛ ընթերցող, եթե դու դեռ չես ապաշխարել, կամ միգուցե հավատքի մեջ ես, բայց ունես մեղքեր, կամ՝ դեռ կապված ես աշխարհի հետ, շտապի՛ր ապաշխարել ու թողնել մեղքը։ Տերը ցանկանում է փոխել քո կյանքը, ներել քո բոլոր մեղքերը, լուսավորել քեզ և քո քայլերն ուղղել դեպի երկինք տանող ճանապարհը։ Եթե դու այսօր չգաս Նրա մոտ, իմացի՛ր՝ կգնաս դեպի խավարն ու մութը։ Մտածի՛ր այսօր ընտրություն կատարելու լույսի ու խավարի, կյանքի ու մահվան միջև։

«Աշխարհն էլ կանցնի, նրա ցանկությունն էլ, բայց նա, ով Աստծո կամքը կկատարի, հավիտյան կմնա» Ա Հով.2:17:

«Քարի լուր» ամսաթերթի խմբագրության կողմից՝ Հրահատ Ամիրբեկյան

Փառ-է Աստծուն Բարձրերում, Երկրի վրա Խաղաղություն, Լճաբեկանց մէջ Հաճություն : Ղուկ.2:14

Սիրելիներ, մոտ 2010 տարի առաջ Բեթլեհեմի մի մսուրում ծնվեց մանուկ Հիսուսը։

«Այնտեղ, Բեթլեհեմին մոտիկ, հովիվներ կային դաշտի մեջ կեցած, որոնք իրենց հօտերը կը պահպանէին գիշերուան մէջ։ Եւ ահա, Տէրոջ հրեշտակը անոնց վրայ իջավ, ու Տէրոջ փառքը անոնց շուրջը փայլեցաւ, ու սաստիկ վախցան։ Բայց հրեշտակը ըսաւ անոնց. «Մի՛ վախճաք, որովհետեւ ահա՛ ես մեծ ուրախութեան աւետիս մը կու տամ ձեզի, որ ամբողջ ժողովուրդին պիտի ըլլայ. որովհետեւ այսօր՝ Դաւիթի քաղաքին մէջ՝ Փրկիչ մը ծնաւ ձեզի, որ Օծեալ Տէրն է»... Եվ իսկույն այն հրեշտակին հետ երկնային զօրքերու բազմութիւն մը եղաւ, որոնք Աստուած կը գովաբանէին եւ կ'ըսէին. «Փառք Աստծուն բարձրերում, երկրի վրա խաղաղություն, և մարդկանց մէջ հաճություն»։

Բայց հիմա երկրի վրա չկա խաղաղություն, ու մարդկանց մեջ չկա հաճություն։ Մարդիկ խոնարհվում են իրենց գլխավոր կուռքին՝ դոլարին։ Չկա Աստծո երկրպագությունը։ Նախելով մեր շուրջը՝ մենք տեսնում ենք բռնություն, սանձարձակություն, բռնամտություն, սպանություններ եւ այլն։ Աստված մոռացված է, աշխարհը ծառայում է մամոնային։ Աստված մոռացված է, խափանում են Նրա օրենքները։ Արդյո՞ք այդ մասին էին երգում հրեշտակները։ Այսպիսի՞ ապագան էր նրանց դրդում երգել. «Փառք Աստծուն բարձրերում...»։ Ո՛չ, իհարկե ոչ։ Մոտենում են լավագույն օրերը, իզուր չէին նրանք երգում. «...և երկրի վրա խաղաղություն...»։ Բայց, ավաղ, դեռ լավում են պատերազմական փողի և հրաձգության ահարկու ձայները։ Մարդիկ մինչև հիմա չեն վերափոխել իրենց սրերը արդի և նիզակները՝ մանգաղի։ Պատերազմը շարունակվում է երկրի տարբեր ծայրերում։ Բայց հրեշտակները խաղաղություն էին խոստացել... Նրանց երգը մեծ մարգարեություն է, որում ասվում է հզոր Փառքի մասին։ Հեռու չէ այն ժամանակը, երբ կգա Հիսուսը. այն ժամանակ Նա կուռքերին վայր կգցի իրենց պատվանդաններից, կջախջախի ամեն տեսակ մոլորության գլուխը և կղաղարեց-

նի կռապաշտությունը։ Նա կթագավորի մի բևեռից մինչև մյուսը, ոչ մի կաթիլ արյուն արդեն չի թափվի, ազգ ազգի վրա սուր չի բարձրացնի եւ չի փորձի պատերազմել սովորել։ Մոտենում է այն ժամանակը, երբ առյուծը արջառի պես հարող պիտի ուտի եւ պիտի պառչի իծերի բնի վրա խաղացող երեխայի կողքին։ Այդ ժամն արդեն մոտ է. ահա, Նա գալիս է փողերով, փառքի ամպերով։ Կգա Նա, Ում մենք սպասում ենք ուրախ հուզմունքով, Նա, Ով կղառնա փրկվածների փառքը և Իր թշնամիների սարսափը։ Երբ հրեշտակները երգում էին, այդ երգը արձագանքում և փոխանցվում էր փառապոր ապագա։

Այժմ՝ մի քանի գործնական խորհուրդ.

Ցանկանում ենք, որ բոլոր նրանք, ովքեր այս տարի տոնելու են Ծնունդը, հետևեն հրեշտակների օրինակին։ Շատերի համար Ծնունդը տոնել՝ նշանակում է Փրկչի ծննդյան օրը նշել զվարճանալով ու կերուխումով։ Որոշ կրոնասերներ երբեք չեն մոռանում Ծննդյան օրվա առավոտյան եկեղեցի գնալ։ Նրանք, տուրք տալով իրենց հայրերի սովորույթներին՝ համարում են, որ Ծնունդը գրեթե այնքան սուրբ է, որքան կիրակին։ Իսկ օրվա մնացած մասը նրանք անցկացնում են շատ տարօրինակ կերպով։ Նրանք համարում են, որ Ծնունդը պատշաճ կերպով չեն նշել, եթե չեն կերել ու խմել ուշագնացության աստիճան։

Եղբայրներ, մենք ոչ մի կրոնավոր մտքով չենք տոնում Ծնունդը, այն չենք համարում մնացած օրերից շատ տարբերվող՝ գիտենալով, որ Ծնունդը մեր կյանքում կարող է լինել ամեն օր, եթե միայն մենք ցանկանանք դա։ Այնուամենայնիվ, մենք պետք է օրինակ ծառայենք ուրիշներին, որպեսզի նրանք իմանան, թե ինչպես պետք է տոնել այդ օրը։ Հրեշտակները փառք տվեցին Աստծուն, մենք ևս նույնը պետք է անենք։ Հրեշտակները երգում էին. «... և երկրի վրա խաղաղություն...»։ Եկեք մենք էլ լարենք մեր ուժերը, որպեսզի մենք էլ Ծննդյանը ունենանք խաղաղություն։

Ահա, օրինակ, դուք մեծահասակ եք, երկար ժամանակ չեք տեսել ձեր որդուն, քանի որ նա ձեզ նեղացրել է։ Հանդի-

պե՛ք նրան Ծննդյան տոնին ու խաղաղություն բերե՛ք ձեր ընտանիք: Կամ՝ դու, եղբայր, երդվել ես, որ այլևս երբեք չե՞ս խոսի քո փեսայի հետ: Գտի՛ր նրան և ասա. «Թանկագինս, թող արևը մայր չմտնի մեր բարկության վրա»: Գտի՛ր նրան և մեկնի՛ր ձեռքդ: Իսկ հիմա դո՛ւք, խանութ ունեցողներ, վերջերս դուք ձեր մրցակցի հասցեին տհաճ խոսքեր ասացիք:

Եթե քեզ չի հաջողվում հարթել գործն այսօր կամ վաղը, ապա արա դա անպայման Ծննդին: Հենց այսպես պետք է նշել Ծնունդը՝ *երկրի վրա խաղաղություն և Աստծուն փառք*: Եվ եթե քո խղճի վրա ինչ-որ բան է ծանրացել, մի բան, որը քեզ հանգիստ չի տալիս, որը քո հոգու խաղաղությունն է խանգարում, Ծննդյան օրը մնա՛ քո սենյակում և աղոթի՛ր, որ Աստված տա քեզ խաղաղություն, որ այդ խաղաղությունը քո մեջ լինի, ունենաս խաղաղություն մերձավորիդ հետ, Աստծո հետ:

Եվ մի՛ կարծիր, թե դու պատշաճ կերպով ես դիմավորել այդ օրը, եթե չես կարող ասել՝ մարդկանց հետ ես կլինեմ խաղաղության ու հաշտության մեջ, որից հետո հանգիստ կքնեմ:

Եվ երբ Հիսուսը դառնա քո խաղաղությունը, հիշի՛ր ևս մեկ բանի մասին՝ *մարդկանց մեջ հաճություն*:

Մի՛ փորձիր տոնել Ծնունդը՝ առանց մարդկանց հանդեպ բարություն ցուցաբերելու: Տերե՛ր, դուք ծառաներ ունեք, մի՛ մոռացեք նրանց մասին: Եթե դուք հարուստ եք, մի՛ մոռացեք, որ ձեր կողքին ապրում են աղքատներ: Օգնե՛ք, հագցրե՛ք մերկին, կերակրե՛ք սովյալին և մխիթարե՛ք սգացողին: Հիշե՛ք մարդկանց մեջ հաճության մասին: Չգտե՛ք նրանց հանդեպ

բարություն ցուցաբերել այս յուրահատուկ օրերին: Թող որ ամեն մեկս գնա այստեղից՝ մյուս շաբաթը բացառություն անելու նպատակով ու չբարկանա ամենքի վրա, ինչպես դա արել է ամբողջ տարին: Եթե մենք անցած տարվա մեջ վրդովվել ենք շրջապատի նկատմամբ, ապա աշխատենք Ծննդյան օրը լինել քաղաքավարի ու հանդուրժող: Եվ եթե մենք այս տարին ապրել ենք Աստծո հետ թշնամությամբ, եկե՛ք աղոթենք Սուրբ Հոգուն, որ Նա մեզ խաղաղություն տա ինքներս մեզ հետ և այդ ժամանակ, եղբայր իմ, դա կլինի մեր կյանքի ամենաերջանիկ Ծննդյան տոնը:

Երիտասարդներ, դուք վերադառնում եք ձեր հայրերի ու մայրերի տուն: Հիշե՛ք, թե ինչի մասին ենք այսօր ձեզ քարոզել: Գնացե՛ք ձեր ընկերների տուն ու պատմե՛ք նրանց, թե ինչ է արել Աստված ձեր հոգու համար, ու այդժամ Ծննդյան օջախի շուրջը կհնչեն հիանալի պատմություններ:

Եթե ձեզնից յուրաքանչյուրը պատմի իր ծնողին, որ Աստված հանդիպել է ձեզ հետ աղոթքի տանը և դուք որոշել եք թողնել անառակ կյանքը՝ ձեր մոր Աստծուն սիրելու ու ձեր հոր Աստվածաշունչը կարդալու համար, ապա ի՛նչ հիանալի Ծնունդ կնշեք միասին: Ի՞նչ ասենք: Թող Աստված տա ձեզ խաղաղություն ինքներդ ձեզ հետ, թող ձեզ տա ձեր թշնամիների ու ընկերների հետ խաղաղություն անելու բարի ձգտում: Եվ թող Նա տա ձեզ հաճություն, որ դուք փառք տաք Բարձրյալ Աստծուն: Թող Ծննդյան օրերը լինեն ձեր կյանքում ամենաերջանիկը: Ամեն:

Չարլզ Սպեռջեն

ԵՏ ՔԱՇՎԻՐ ԶԱՐՈՒԹՅՈՒՆԻՑ ՈՒ ԲԱՐՈՒԹՅՈՒՆ ԱՐԱ

Սաղմոս 36:27

Մեր աշխարհը բազմազան է, այնտեղ տարբեր մարդիկ են ապրում: Մեկը թալանում է մարդկանց՝ խլելով նրանց հացի վերջին կտորը, մեկ ուրիշը տալիս է նրանց անհրաժեշտ ու քաղցածին կերակրում: Մեկը երեխաներ է որբացնում, ուրիշը՝ նրանց համար ծնող դառնում: Մեկը լցված է ատելությամբ, չարություն է գործում, մյուսից սեր է բխում: Մեկը Կայեն է, մյուսը՝ Աբել: Նրանք բոլորը մեկ արյունից են, մեկ արեգակի տակ են ապրում, քանզի Աստված հրամայում է արեգակին՝ ծագել չարերի ու բարիների վրա և անձրև է ուղարկում արդարների ու անարդարների համար: Ամեն մեկն ինքն իր համար է միայն բարիք անում, քանի որ ոչ ոք իր մարմինը չի ատում: Ամեն ոք այն տաքացնում և սնուցում է, բայց դա չէ խոստումը հավիտենական կյանքի մասին: Ամեն արարած իր ձևով է հասկանում չարն ու բարին և պայքարում հանուն իր շահի: Քրիստոսը մեզ սովորեցնում է բարին անել՝ հավիտենական կյանքի խոստումով: Նա ասաց. «Մի՛րի բարեկամիդ, ինչպես ինքդ քեզ»: Քո բարիքը պետք է կիսես հարևանի, ճանապարհին հանդիպածի, քեզ օգնության կանչողի հետ:

Այս ճշմարտությունը հաստատելու համար Քրիստոսը պատմեց բարի սամարացու առակը: Ավազակների ձեռքն ընկած մարդը օգնության կարիք ուներ, իսկ դևտացին ու քահանան նրան չնկատեցին: Միայն մի սամարացի նրան անհրաժեշտ օգնություն ցույց տվեց (*Դուկ. 10 գլ.*): Ղևտացին ու քահանան չցանկացան իրենց նեղություն տալ՝ ինչ-որ մեկի մասին հոգ տանելու համար, իրենք իրենց շատ էին սիրում, իսկ բարի ու ողորմած սամարացին տուժածի վերքերը կապեց, նրան նստեցրեց իր ավանակի վրա, ինքը ոտքով գնաց մինչև հյուրանոց՝ օգնելով վիրավորվածին: Հոգ տարավ նաև հյուրանոցում և հեռանալիս հյուրանոցի

տիրոջը երկու դիմար տվեց՝ խնդրելով տուժածի համար հոգ տանել և խոստացավ, որ ետդարձին կայցելի ու կվճարի մնացած դրամը:

Բարության մեջ պետք է հետևողական լինել: Սամարացին բարի գործ սկսեց ու կես ճամփին կանգ չառավ, այլ ավարտեց այն:

Ընկերոջը բարիք անելը մարդու շահերից չի բխում, բայց դա այն է, ինչը մարդուն հավիտենական կյանքի խոստում է տալիս:

Քրիստոսն ասաց. «*Ինչպես կուզենաք, որ մարդիկ ձեզ հետ վարվեն, դուք էլ նրանց հետ նույն կերպ վարվեք*»: Սա հասկանալի է բոլորի համար, բայց այստեղ գոհաբերություն է պահանջվում: Անհրաժեշտ է ավանակից իջնել ու ոտքով գնալ, չնախատեսված հոգսը վերցնել, լրացուցիչ դահեկաններ տալ և պահանջվածից ավելի ճանապարհ գնալ:

Եթե սամարացին ինքը հայտնվեր վիրավորվածի տեղում, ապա նա էլ կուզեր, որ իր նկատմամբ հոգաժողություն և ուշադրություն ցուցաբերվի, քանի որ ամեն մի վիրավորված բարի ու ողորմած մարդկանց կարիք ունի: Ղևտացիներին ու քահանաներին, ովքեր մինչև այսօր անցնում են կարիքավորների ցավի ու արցունքի, վշտի ու տառապանքի կողքով, Քրիստոսն ասում է. «Գթած եղեք, ինչպես ձեր Հայրն ալ գթած է» **Ղուկ. 6:36**: Չաքետը ևս անտարբեր էր մարդկանց նկատմամբ, բայց, Քրիստոսին իր տան մեջ ընդունելով, բացականչեց. «Իմ ունեցվածքի կեսը կտամ աղքատներին»:

Ոչ թե հարստություն, այլ ավանակ ու մի քանի դահեկան, ձեռք ու գինի, ոտքեր և ձեռքեր ունենալով՝ եկեք բարիք անենք ամենքին, առավել ևս՝ մեր հավատակիցներին: Խոսքը մեզ զգուշացնում է. «Ով բարիք ընելը գիտենա ու չընե, ան մեղք է անոր» **Հակոբոս 4:17**:

Ղևտացին ու քահանան, իհարկե, գիտեին այս, քանի որ օրենքի ծառայողներ էին, բայց մենք չնմանվենք նրանց: Մարդն իր ամբողջ կյանքի ընթացքում հոգ է տանում իր

մարմինը տաքացնելու և սնուցելու մասին, և Աստված չի արգելում նրան անել այդ: Բայց, հոգալով քո մասին, մի՛ մոռացիր և ուրիշներին. «Միայն ձեր շահը մի փնտրեք, հապա մտեն մեկը իր ընկերինն ալ» **Փիլ. 2:4**:

Բարի մարդիկ Աստծո սերը կողոններն են, քանի որ սերը բարեկամին չարիք չի պատճառում: Ուստի, սրտանց սիրեք միմյանց: Սիրեք ոչ միայն խոսքով, այլև ճշմարտությամբ ու գործով: Ղևտացու և քահանայի սերը «հնչող պղինձ և ծնծղա» է. նայեցին, խղճացին ու գնացին իրենց ճանապարհով: Իսկ ճշմարիտ սերը կատարելության կապն է: Այսպիսով, պետք է սիրենք միմյանց խոնարհությամբ ու հեզությամբ, հանդուրժող լինենք միմյանց նկատմամբ, աղոթենք միմյանց համար, ուրախացողների հետ ուրախանանք, լացողների հետ լանք, իրար բեռ կրենք և թույլերի տկարությանը բաժնեկցենք: Աստված սեր է: Սիրո մեջ եղողները Աստծո մեջ են: Նա ամեն մեկին իր գործերի համեմատ կհատուցի, իսկ նրանց, ովքեր մշտապես բարիք են գործում, փառք, պատիվ ու անմահություն են փնտրում, հավիտենական կյանք կտա:

Տ Ի Ր Ո Ջ Ը Ն Հ Ո Ի Ն

Ս Ե Ր Ն Ո Ի Ո Ղ Ո Ր Մ Ո Ի Թ Յ Ո Ի Ն Ը

(Զ Է ա յ ա թ յ ա ծ)

Անունս Էդգար Ռատակյան է, ծնունդով Ախալքալակից եմ: 1995թ-ից ապրում եմ Մոսկվայում, ամուսնացած եմ, ունեմ 2 երեխա: Առաջին անգամ Աստծո Խոսք լսել եմ Ախալքալակում, 1994թ.:

Այրել եմ անբարո կյանքով, գումար եմ վատնել ռեստորաններում՝ կերուխումների ու կանանց վրա, մի խոսքով, քաղված եմ եղել մեղքի ճահճում: Բայց միշտ ասել եմ, որ հավատում եմ Աստծուն:

2006թ. ընտանիքով գնացել էինք Սոչի՝ հանգստանալու: Կինս մեր երկրորդ երեխային էր սպասում: Տուն վերադառնալիս ես ինձ շատ վատ զգացի. գլուխս ուժեղ ցավում էր, ախորժակ չունեի: Մտածեցի, որ կանցնի, բայց վիճակս գնալով ավելի էր ծանրանում: Մաշկս ամբողջովին ծածկվել էր կարմիր բծերով, և ես ինձ շատ թույլ էի զգում:

2007թ. դիմեցիմք տարբեր բժիշկների, բայց ոչ մեկը կոնկրետ ախտորոշում չտվեց: Ես այս հարցում մեղադրում էի Աստծուն: Բայց մի ներքին ձայն ինձ ասում էր, որ գտնեմ հավատացյալներին, որովհետև այլևս ոչ մի հույս չունեի:

2008թ. արյունս հետազոտեցին, բժիշկն ասաց, որ ես հիվանդ եմ ՉԻԱՀ-ով (սպիդ): Հենց հիվանդանոցից դուրս գալիս ընկերներս զանգահարեցին և ասացին, որ հավատացյալների են գտել:

Ինձ տարան Ռուսաստանի՝ ՉԻԱՀ-ի բուժման ամենալավ մասնագիտացված հիվանդանոցը, որտեղ տարբեր հետազոտություններ անցա: Ես չէի կարողանում ուտել, մաշկիս տակից արյուն էր գալիս, օրգաններս կարծես հեթոքով հրաժարվում էին գործելուց, աչքերս լավ չէին տեսնում, լնդերս արնահոսում էին, ոտքերս ցավում էին: Վերջին ախտորոշման պատասխանը վախեցրեց մեզ՝ արյանս մեջ վիրուսի քանակը կազմում էր 1.740.000 և բժիշկը չգիտեր, թե դեղամիջոցի ինչ չափաբաժին նշանակի: Ես հյուծվել էի և 20 կգ նիհարել:

Սկսեցի հաճախել եկեղեցի: Եկեղեցու հովիվ Վահրամ եղբորը պատմեցի հիվանդությանս մասին. եղբայրներն ինձ համար աղոթք արեցին: Հետո վախենում էի կնոջս համար ու

նրան մույնպես խնդրեցի հետազոտվել: Ես աղաչում էի Աստծուն, որ կինս հիվանդ չլինե: Սկսեցի գիտակցել, որ այս ամենի պատճառը ոչ թե Աստված է, այլ իմ մեղքը: Երբ ինձ մոտ մեղքի զգացումն ուժեղացավ, սկսվեցին հրաշքները: Կնոջս բոլոր անալիզների պատասխանները մաքուր էին: Ես անընդհատ Աստվածաշունչ էի կարդում և եկեղեցի հաճախում: Ավտոմեքենա չէի կարողանում վարել, ինձ հավաքույթի էր տանում կինս, նա էր վարում մեքենան: Հավաքույթներից մեկի ժամանակ քարոզվեց, որ Աստվածաշունչը ոչ միայն հոգևոր, այլև մարմնավոր առողջություն է տալիս: Որոշեցի փորձել և կարդացի Հովհաննեսի ավետարանը: Երեք ամիս հետո կարողանում էի մեքենա վարել:

Մի օր հավաքույթի գնացի ռուսական եկեղեցի: Հավաքույթը վարող եղբայրն ասաց, որ Աստծո առջև իրենց մեղավոր զգացող մարդիկ բեմ բարձրանան: Ես, հաղթահարելով ամոթը, բարձրացա բեմ: Ծնկի եկա, սկսեցի բարձրաձայն հեկեկալ ու գոռացի. «Տե՛ր, ների՛ր մեղավորիս»... անմիջապես թեթևություն զգացի և հենց այդ աղոթքի ժամանակ մկրտվեցի Սուրբ Հոգով: Այդ ժամանակ նաև տեսիլք տեսա: Ես ընկած էի անդունդի մեջ, հանկարծ մի մեծ լույս երևաց, այդ լույսից դուրս եկավ մի ձեռք և, ինձ անդունդից հանելով, կանգնեցրեց սարի վրա ու սկսեց շոյել գլուխս...

Ես նորից գնացի հետազոտվելու: Վիրուսների քանակն արյանս մեջ նվազել էր, հասել 5000-ի, մեկ ամիս անց հասավ 2000-ի, իսկ 2009թ. հունվարին դրանց քանակը հավասար էր 0-ի:

Բժիշկը նայում էր այդ թվերին ու չէր հասկանում, թե ինչպես 1.740.000-ը դարձավ 0: Դա ամենակարող Հիսուս Քրիստոսի արած հրաշքն էր, որ ինձ՝ մեռածիս, հարություն տվեց:

Հիմա մենք ընտանիքով ծառայում ենք Աստծուն: Ծնողներս մույնպես սկսել են Աստվածաշունչ կարդալ: Այս ամենի համար փառք ամենակարող Աստծուն:

**Էդգար Ռատակյան
ք. Մոսկվա**

Ահա և եկավ ծնունդ՝
շուրջը շուրջը
ամեն ինչ

ծածկելով փափուկ
ձյունով: Թափվող
ձյանը նայելով
հրճվում են թե՛
մեծերը, թե՛ երե-
խաները: Բոլոր
ը հիացմուն-
քով նայում են
լույսի տակ օ-
րորվող ու փայլ-
փլող փաթիկներին:

«Շուտով Սուրբ
Ծնունդ է», - լսվում է
ամենուրեք: Այդ օրվան
պատրաստվում են բոլոր տնե-
րում: Յուրաքանչյուրն շտապում է
գնել տոնական սեղանին անհրաժեշտ ամեն ինչ և,
իհարկե, հարազատների համար նվերներ: Եվ ահա, այդ
ցանկալի օրվան մնացել է երկու օր:

Փոքրիկ Հակոբն այդ օրերին տատիկի մոտ էր, որով-
հետև նրա ծնողները մի քանի օրով ուրիշ քաղաք էին
գնացել: Հակոբիկի տատիկը նույնպես պատրաստվում
էր տոնին. կարկանդակ էր թխել, սագ էր տապակել:
Հետևելով խոհանոցում պտտվող տատիկին՝ Հակոբիկը
հարցրեց.

- Տատիկ, ինչո՞ւ են բոլորը պատրաստվում այդ օր-
վան: Ինչո՞ւ են միմյանց համար նվերներ գնում:

- Սուրբ Ծնունդը մեծ տոն է: Երկու հազար տարի
առաջ այդ օրը Բեթլեհեմ քաղաքում ծնվեց Աստծո Որ-
դին՝ Հիսուս Քրիստոսը, ողջ աշխարհի Փրկիչը:

- Այո՞, տատիկ, ես դա գիտեմ: Դու ինձ պատմել ես:
Եթե դա Հիսուս Քրիստոսի ծննդյան օրն է, ուրեմն ես
պետք է Նրան ինչ-որ բան նվիրեմ: Բայց ի՞նչ կարող եմ
ես նվիրել Նրան:

Տատիկը ժպտալով ասաց.

- Դե մտածի՛ր, նվեր փնտրիր Տիրոջ համար: Դու դեռ
ժամանակ ունես:

Հակոբը գնաց փնտրելու: Դիտելով խանութների տո-
նական զարդարված ցուցափեղեկերը՝ նա ձգտում էր գտ-
նել այն, ինչ կցանկանար նվիրել Տիրոջը: Նա եղավ մո-
տակա բոլոր խանութներում: «Բայց ի՞նչ նվիրեմ Տիրո-
ջը». նրա ուշադրությունը գրավեցին մի քանի գեղեցիկ
հուշանվերներ, և նա որոշեց գնալ տուն՝ տատիկի հետ
խորհրդակցելու:

- Տատիկ, օգնի՛ր ինձ նվեր ընտրել Հիսուսի համար:
Հուշի՛ր, թե որն ավելի լավ կլինի, - և նա սկսեց պատմել,
թե ինչ հուշանվերներ է տեսել: Նա խանդավառությամբ
նկարագրում էր, թե որքան գեղեցիկ ու փայլուն էին
դրանք:

Ի զարմանս տղայի, տատիկը հավանություն չտվեց

իր առաջարկած տարբերակնե-
րից և ոչ մեկին:

- Չէ՛, Հակոբ,
այդ նվերները հար-
մար չեն: Էլի փնտ-
րիր, լավ մտա-
ծիր:

Սուրբ Ծնն-
դի նախորդ եր-
կու օրերը Հա-
կոբն անցկաց-
րեց փնտրտուք-
ների մեջ: Նա
շատ էր մտախոգ-
վում, որ չի հասցնի
նշանակված օրվա հա-
մար նվեր պատրաստել:

Սուրբ Ծննդի առավոտյան
արթնանալով՝ Հակոբն իր սենյակում,

սեղանի վրա տեսավ այն նվերները, որոնք իր հա-
մար պատրաստել էին ծնողներն ու տատիկը: Նա արագ
անկողնուց դուրս ցատկեց և հետաքրքրությամբ սկսեց
բացել գեղեցիկ փաթեթավորված նվերները: Դրանց մեջ
նա գտավ այն, ինչի մասին երկար ժամանակ երազում
էր՝ շատ գեղեցիկ կարմիր շոգեքարշ իր երկաթուղով,
սահնակ և մի քանի տուփ իր սիրած քաղցրավենիքնե-
րից:

Ուսումնասիրելով նվերները՝ նա որոշ ժամանակ մո-
ռացավ իր ապարդյուն փնտրտուքների մասին: Բայց
հանկարծ նորից հիշեց. «Ախր այսօր Սուրբ Ծնունդ է:
Տեր Հիսուսը ծնվել է Բեթլեհեմում: Ես այսքան նվերներ
եմ ստացել... իսկ ե՞ս... ես ի՞նչ նվիրեմ իմ Տիրոջը: Այդ-
պես էլ մի հարմար բան չմտածեցի»:

Եվ Հակոբիկն այնպես տխրեց, որ նույնիսկ ցանկա-
ցավ լաց լինել: Այդ պահին նա միջանցքից եկող ձայներ
լսեց: Դուռը բաց արեց ու նայեց. միջանցքում կանգնած
էին ծնողներն ու տատիկը և զրուցում էին իրեն բոլորո-
վին անծանոթ մի տղայի հետ:

Հակոբը ավելի մոտեցավ ու հետաքրքրվեց, թե ով է
իրենց հյուրը:

- Այս տղան փողոցից մեզ մոտ է եկել, որ շնորհավո-
րի մեր Սուրբ Ծնունդը: Տղայի մայրիկը հիվանդ է և չի
կարող նրան նվերներով ուրախացնել,- ցածրաձայն
բացատրեց տատիկը, որպեսզի չվիրավորի հյուրին:

Հանկարծ Հակոբիկն ուրախությունից փայլեց: Մո-
ռանալով իր քիչ առաջվա մտախոգությունների մասին՝
նա բռնեց տղայի ձեռքից ու տարավ իր սենյակը: Տա-
տիկը հետևեց նրանց:

Սենյակ մտնելով՝ Հակոբիկը զգուշորեն վերցրեց
կարմիր շոգեքարշը և մեկնեց տղային.

- Վերցրո՛ւ, ես ուզում եմ շնորհավորել քո Սուրբ
Ծնունդը: Ահա՛, վերցրու նաև մրգերով ու քաղցրավենի-
քով այս փաթեթը՝ քեզ ու մայրիկիդ համար:

Տղան այնքան շփոթվեց, որ ոչ մի բառ չկարողացավ արտաբերել: Նա կյանքում դեռ ոչ մի անգամ այդպիսի քանկարժեք նվեր և այդքան քաղցրավենիք չէր ստացել: Նրա աչքերում արցունքներ փայլեցին: Որպեսզի տղան չամաչի, Հակոբիկը ձևացրեց, իբր թե չի տեսնում այդ անսպասելի արցունքները: Նա շրջվեց դռան մոտ կանգնած տատիկի կողմը.

- Տատիկ, կարելի՞ է մեր հյուրին հրավիրել տոնական սեղանի մոտ:

Աղոթքից և հյուրասիրությունից հետո տղաները երկար ժամանակ խաղացին բակում, սահեցին նոր սահնակով: Ժամանակն արագ թռավ, և Ստեփանը (այդպես էր Հակոբիկի նոր ընկերոջ անունը) պետք է արդեն տուն գնար: Հակոբիկը մինչև փողոցի անկյունը ճանապարհեց նրան: «Անպայման էլի կայցելես մեզ», - հրաժեշտ տալիս ասաց նա:

Տանը տատիկը նրան դիմավորեց ուրախ ժպիտով.

- Շնորհավորում եմ, վերջապես դու գտար այն, ինչ փնտրում էիր,- ասաց նա:

- Ի՞նչ գտա,- անմիջապես չհասկացավ Հակոբիկը:

- Դու Հիսուս Զրիստոսի ծննդյան օրը Նրա համար գտար ամենալավ նվերը՝ շատ լավ վարվեցիր տղայի հետ: Տիրոջ համար քո արարքը ամենալավ նվերն է:

Տատիկը բացեց Աստվածաշունչը և կարդաց. «Ճշմարիտ կրսեմ ձեզի, քանի որ իմ այս եղբայրներես ամենէն պրզտիկներէն մէկուն ըրիք, ինծի ըրիք» (Մատթ. 25:40):

Հակոբիկը հասկացավ, որ Աստծո համար ամենալավ նվերը միմյանց նկատմամբ մեր ունեցած սերն է, որը պետք է ամբողջ կյանքում, ամեն օր դրսևորվի մեր արարքների մեջ:

**«Ճշմարիտ կրսեմ ձեզի,
քանի որ իմ այս եղբայրներ-
էս ամենէն պրզտիկներէն
մէկուն ըրիք, ինծի ըրիք»:**

Մատթ. 25:40

Լսիր, ո՛վ հոգի, խոսք կա

ասելու,

Որ կարիք ունես այսօր լսելու.

Ունի զորություն Նա բժշկելու,

Նոր ուխտի խոսքը հոգուդ հասցնելու:

Որ մարդը հասկանա՝

Միշտ անմահ է Նա,

Ով Նրան հավատա՝

Կյանք պիտի ունենա:

Նա կյանք է բերել

Այսօր աշխարհին,

Հաղթել է արյամբ

Մեղքին ու մահին:

Նա վճարել է

Արյունով մի գին,

Որով կարող է

Փրկել ամենքին:

Օգնիր, Տե՛ր Հիսուս,

Որ Քեզ հավատամ

Որպես նորածին՝

Փոքրիկ, անպաշտպան:

Եկեք հասկանանք մենք կյանքում մի

բան՝

Ջարդվող, փչացող, այրվող է ամեն բան:

Ի՞նչ բերեցինք մեզ հետ,

Ի՞նչ պիտի տանենք.

Եկեք այս խոսքը

Ամենքին ասենք:

Եկեք սուրբ ապրենք կյանքն այս

անցողիկ,

Չէ՞ որ պատրաստել է Տերը մեզ հողից:

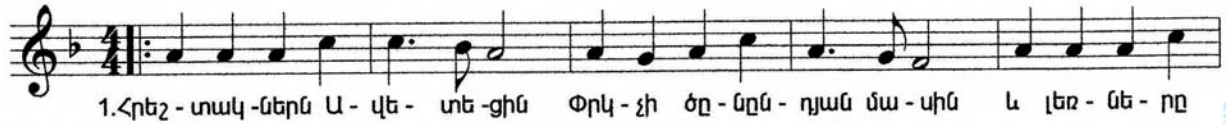
Սահում է ժամանակը, վազում կամ թռչում,

Անցնող ժամերը մեզ չեն սպասում:

Եկեք, վերջապես, քնից արթնանանք,

Երկրավոր այս կյանքն էլ եկեք իրեն տանք:

ՔՐԻՍՏՈՍԻ ԾՆՈՒՆԴԸ

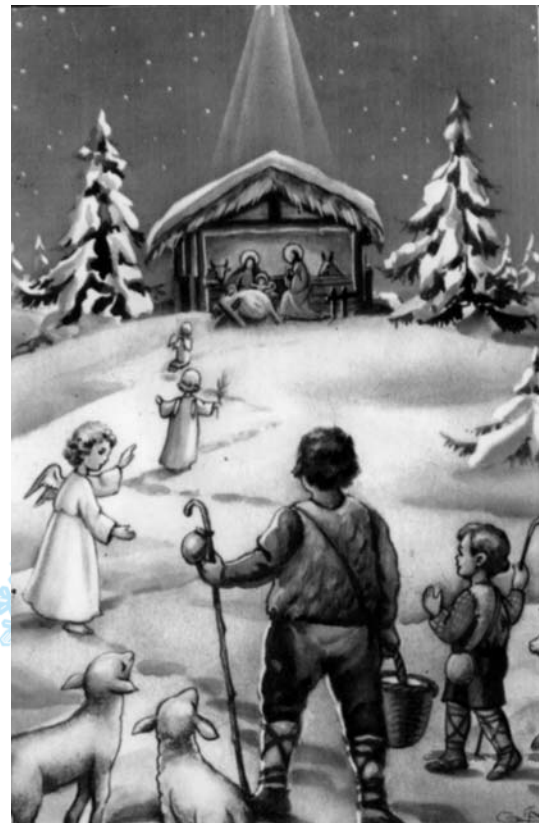
1. Հրեշտակներն ավետեցին
Փրկչի ծննդյան մասին,
Եվ լեռները համաձայն
Արձագանք տվին երկրին:

Կրկն.

Փառաբանենք Ամենազոր Աստծուն (2):

2. Հովիվներ, այս ի՞նչ տոն է,
Ինչո՞ւ եք ուրախ երգում,
Ի՞նչ մեծ լույս եք դուք տեսել,
Ի՞նչ ուրախ լուր եք լսել:

3. Եկեք Բեթլեհեմ, տեսեք
Նորածին Թագավորին,
Ում ծնունդն են ավետում
Հրեշտակները երկնքում:

Միրելի՛ ընթերցողներ, խնդրում ենք Ձեր դիտողությունները, առաջարկություններն ու տպավորությունները ուղարկել խմբագրություն: Մենք սիրով հաշվի կառնենք Ձեր արձագանքները:

«Բարի լուր» ամսաթերթը տարածվում է անվճար և տպագրվում է հոժարակամ նվիրատվությունների շնորհիվ: Նվիրատվությունները կարող եք ուղարկել խմբագրություն:
Հեռ.՝ 093-53-25-26, 093-95-49-30, էլ. փոստ՝ bari_lur_09@mail.ru